

Henk Bulo, barkeeper

Eén van de vriendelijkste mensen in Deventer is dood.
Wie glimt en schaterlacht me nu toe wanneer ik in het café De Zevende Hemel kom? Wie steekt er nu z'n duim op?

Natuurwinkel

Henk Bulo komt in de eindjaren '60 als 18-jarige uit Suriname naar Deventer.

Wat hij er komt doen? Zijn beklag doen over Deventer slavenhouders in zijn geboorteland?

Nee, hij komt Nederland redden van de boeren.

De boeren in Nederland gebruiken te veel kunstmest. De kikkers gaan dood en er zijn bijna geen ooievaars meer. Het brood is ook niks. Niet om te vreten. Het is geen tarwebrood, maar Tarvo-brood. Het lijkt wel kauwgom.

Henk begint in het jongerencentrum De Zambar Brink 30 op de vrijdagochtenden een natuurwinkel met onbespoten groenten en zelfgebakken brood.

Die groenten en het meel haalt hij met mijn Lelijke Eend uit een ommuurde macrobiotische tuin van een kasteelheer Huub van Nispen van Sevenaer in Zevenaer.

Hij doet het drie maanden.

Wanneer hij weer kikkers hoort en ooievaars ziet, stopt Bulo met zijn natuurwinkel in De Zambar. Missie volbracht. Wat nu?

Barkeeper

Henk Buló houdt van muziek en hij zit het liefst in cafés. Dan kan hij toch het beste barkeeper worden, vind je niet?

Het is zoeken met een lampje, maar hij vindt in De Stal in de Kleine Overstraat een bar waar hij iedereen –ongeacht uiterlijk, geloof en afkomst- mag binnenlaten, ook langharigen en hippies.

Er hangt een affiche voor het raam van de Peter J Muller-actie ‘Beter langharig dan kortzichtig’.

Op een terras van North Sea-jazz, hoor ik hem tegen vreemde dames zeggen dat hij barkeeper in Deventer is.

‘Alleen in Deventer?’

‘Alleen in Deventer.’

Dat is waar, want als ik hem vraag of hij in het jongeren centrum Fashion Hengelo barkeeper wil worden, zegt hij nee.

Ik ga hem thuis opzoeken.

Henk zit in een fauteuil naast een hoge stapel Lucky Luke boeken.

‘Je kunt als barkeeper in Fashion komen,’ zeg ik. ‘Je kunt maandag meteen beginnen.’

‘Helemaal naar Hengelo?’ zucht Henk. En even later: ‘Ik heb geen tijd, ik heb de Lucky Lukes nog niet uit.’

La Balance

In 1972 verhuis ik van Deventer naar Nijmegen. In 1980 kom ik terug.

Henk Buló werkt dan als barkeeper in La Balance op de hoek van De Brink en de Kleine Overstraat.

Over de vroegere eigenaar van La Balance Tjalling Tjalkens hebben we het niet. Over mensen die we niet mogen praten we niet.

Ik kom vaak op zaterdagmorgen met mijn kinderen bij Henk Buló koffie drinken. Eerst gaan we naar de Bibliotheek, dan naar La Balance.

Henk Buló heeft er de lekkerste koffie, de zoetste chocolademelk en appelgebak met slagroom. We smelten.

Ook paait hij ons met tafelspelletjes en sterke verhalen over Suriname.

Soms komen we pas om één uur thuis.

Naar Suriname

Elke keer hebben we het er over. Over de Surinamerivier, over het oerwoud, de liefjes, Kleine Wasjes Grote Wasjes, laat maar lekker draaien.

Mijn jongste dochter neemt haar Nijntje-boek over een vliegenier mee, want dat gaat ook naar Suriname.

Voorlopig komen we niet verder dan vliegveld Teuge.

Daar is Henk Bulo vliegenier en neemt hij me mee, want hij moet vlieguren maken om zijn vliegbrevet te houden.

‘Gaan met die banaan,’ zegt hij.

‘Is je vliegbrevet ook geldig in Suriname Bulo?’

‘Wat denk je.’

Henk haalt in het vliegtuigje de gekste fratsen uit. Heen en weer schommelen of een vluchtduik maken om beter te kunnen zien welke vrouw daar met een wit hondje loopt.

Ik trek wit weg, Henk heeft de grootste lol.

De Zevende Hemel

In de loop van de jaren, raak ik Bulo uit het oog.

Tot mijn dochter een paar maand geleden tegen me zegt: ‘Ik kwam in de stad Henk Bulo tegen. Eerst kende ik hem niet, maar door die stem en die lach wist ik het weer. Hij kent ons nog van La Balance. Hij zegt dat ik nog net zo’n lief meisje ben als toen. Dat is niet zo, zei ik en toen moesten we hardop lachen.’

Wanneer ik onze barkeeper bij De Zevende Hemel zie, gaat zijn duim omhoog.

‘Ben je nog aan de drank?’ vraag ik.

‘Honderd procent,’ zegt hij. ‘Ik ga er niet aan dood hoor, ik ga hier aan dood.’ Hij hoest, hij klopt met zijn platte hand op zijn borst. Z’n longen.

Een week later is Bulo er niet meer.

Hij verhuist naar het Solis Woonzorgcentrum Groote Voorster. En daarna naar het ziekenhuis.

En daarna?

Daarna gaat Henk Bulo zonder mij naar Suriname.